

[شرعة التسمية حول حرمة التسمية](#)

نوشته: سید محمد باقر داماد.

تحقیق: رضا استادی.

ناشر: مهدیه میرداماد.

شماره صفحه ها: 155.

محمد باقر داماد، معروف به میر داماد، تحصیل علوم دینی را در مشهد مقدس آغاز کرد و بر اثر هوش و استعداد سرشاری که داشت، در اندک زمانی در علوم و فنون گوناگونی، بویژه فقه، حکمت و فلسفه، سر آمد دیگران گردید و به درجه اجتهاد نائل آمد و استاد فقهای عصر خویش شد. از این روی، فقهای عصر وی، فتاوی شرعی را به تصحیح وی معتبر می شمردند (36). او، افزون بر مقام فقهی، در مسائل فلسفی و کلامی تبحر خاصی داشته و در این زمینه، از وی نوشته های ارزشمندی به جای مانده است، از آن جمله، رساله: شرعة التسمية حول حرمة التسمية.

از جمله مباحث مربوط به امام عصر(ع) که در چندین روایت آمده و محققان درباره آن، به بحث و گفت و گو پرداخته اند، مسأله حرمت، کراهت یا جواز تصریح به اسم و کینه اصلی امام عصر(ع) در زمان غیبت است. از دانشمندان بنامی که در این موضوع به بحث و بررسی پرداخته اند، میرداماد را می توان نام برد.

وی، اثر مورد بحث را در همین باره نگاشته و در آن، این مسأله را به گونه ای عالمانه و محققانه، به نقد و تحلیل گذاشته، آن گاه، روایات مسأله را یکایک آورده و درباره آنها بحث کرده است.

این اثر ارزشمند، افزون بر تحقیق و تبیین مسأله یاد شده، آکنده از فوائد علمی، ادبی و رجالی است.

تحقیق و تصحیح این رساله، براساس چهار نسخه معتبر، با تلاش رضا استادی انجام پذیرفته است. در پانوشتها، افزون بر ضبط اختلاف نسخه ها، توضیحاتی درباره برخی روایات داده شده است.

در مقدمه کتاب، ضمن این که از نسخه های کتاب، چگونگی تصحیح، گزارش شده، شرح حالی از مؤلف آمده و فهرستی از آثار وی، ارائه شده است.